

Dr. Bérczessy Lajos

Diskurzus

Színhely: múzeumi dolgozószoba.

_ Áááá, jó napot kolléga! Hallom maga is néprajzkutató.

- Igen.

- És merre járt mostanában?

- Tudja én a primer, közvetlen kutatás híve vagyok. És maga?

- Én a gyűjtött anyagokat szeretem rendszerezni, összehasonlítani. A terep valahogy nem az én műfajom.

- No, a kérdésére válaszolok: a nők népi dolgait tanulmányozom. A mostani utamon is hallatlanul gazdag anyagra leltem

- Ne mondja! Például?

- Tudja maga mi az a tiláng bikla?

- Nem én, sose hallottam. Azt se' tudom eszik-e, vagy isszák!

- Egyik sem. A nőknek van.

- Ki nem találtam volna! És maga látta is a tiláng biklájukat?- ha nem vagyok indiszkrét?

- Már miért lenne az! Sőt meg is tapogathattam!

- Hallatlan! Hát már itt tartunk. És milyen színű az a tiláng bikla?

- Piros, biztosan maga is látott már!

- Az igazat megvallva nem szoktam, nem nagyon szoktam nézegetni. És mindenki megnézheti?

- Igen. Akkor látszik jól, ha a lányok táncolnak és sebesen forognak.

- És látszik a tiláng biklájuk?!

- Bizony.

- Tudja elég sokféleképpen hallottam már, hogy egyes vidékeken hogy nevezik, de ezt még nem. Piros és a nőknek van. Meg is tapogatta, megáll az eszem! Ilyent én még nem hallottam, pedig már negyven éve a szakmában vagyok. És meséljen még!

- Mit meséljek? Mindjárt hozok egyet.

- Preparátumot?

- Nem, igazit.

-Ajjaj!

De. Hiszen ez egy alsószoknya!

- Az ám! Mégpedig piros!

- Na, ezt aztán nem gondoltam volna...